

UDKAST

til

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af visse landbrugsdyr¹

I medfør af § 9, stk. 6, § 11, stk. 1-3, § 14, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, § 56, stk. 1, og § 58, stk. 8, i ~~lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd~~ (dyrevelfærdsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1597 af 8. juli 2021, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 7, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1721 af 30. november 2020 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på hold af landbrugsdyr bortset fra dyr, der er omfattet af følgende bekendtgørelser:

- 1) Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af grise.
- 2) Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af kvæg.
- 3) Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af slagtekalkuner.
- 4) Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion til produktion af slagtekyllinger samt om uddannelse ved hold af slagtekyllinger.

5) Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af æglæggende høner, hønniker og forældredyr mv.

Stk. 2. Bestemmelserne i denne bekendtgørelse er mindstekrav, der altid skal opfyldes ved hold af landbrugsdyr, medmindre strengere krav er fastsat i anden lovgivning.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Landbrugsdyr: Hvirveldyr - bortset fra de dyrearter, der er nævnt i § 1, nr. 1-~~4~~5, samt fisk, reptiler og padder - som holdes med henblik på produktion af fødevarer, uld, skind eller pels eller med henblik på andre landbrugsformål, herefter benævnt »dyr«.
- 2) Den besætningsansvarlige: Den person, der har det daglige ansvar for pasningen af dyrene.
- 3) Zooteknisk behandlingsøjemed: En individuel indgift i et dyr med henblik på brunstsynchronisering og forudgående behandling af donor og recipient i forbindelse med embryotransplantation.

Kapitel 3

Personale

¹ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, EU-Tidende nr. L 221 af 8. august 1998, side 23.

§ 3. Den besætningsansvarlige skal sikre sig, at dyrene passes af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, så dyrene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt.

Kapitel 4

Tilsyn samt syge og tilskadekomne dyr

§ 4. Den besætningsansvarlige skal sikre sig, at alle dyr tilses mindst én gang daglig, jf. § 9, stk. 1, i dyrevelfærdsloven. Dette gælder ikke fritgående dyr på græs eller lignende. Disse dyr skal dog tilses jævnligt, jf. § 9, stk. 2, i dyrevelfærdsloven.

Stk. 2. Der skal være en passende fast eller mobil belysning af tilstrækkelig styrke til rådighed, så dyrene til enhver tid kan tilses nøje.

§ 5. Alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling. Hvis et dyr ikke kommer sig hurtigt af denne behandling, skal dyret enten aflives straks, eller også skal en dyrlæge konsulteres hurtigst muligt. Om fornødent skal syge eller tilskadekomne dyr isoleres i et passende rum med tør og bekvem strøelse, når dette er hensigtsmæssigt.

Kapitel 5

Optegnelser

§ 6. Den besætningsansvarlige skal sikre sig, at der føres optegnelser over al medicinsk behandling og over antallet af døde dyr, som måtte være konstateret i forbindelse med hvert enkelt tilsyn.

Stk. 2. Hvis de i stk. 1 nævnte oplysninger kræves optegnet i anden forbindelse, er en sådan optegnelse også tilstrækkelig til at opfylde bestemmelsen i stk. 1.

Stk. 3. Optegnelserne nævnt i stk. 1 skal opbevares i mindst tre år og stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden i forbindelse med en kontrol eller efter anmodning.

Kapitel 6

Rum og bygninger til husning af dyr

§ 7. De materialer, der anvendes til opførelse af rum, hvor dyr holdes, navnlig til konstruktion af bokse samt udstyr, som dyrene kan komme i kontakt med, må ikke være skadelige for dyrene og skal kunne rengøres og desinficeres effektivt.

§ 8. Rum og udstyr til fastgørelse af dyrene skal konstrueres og vedligeholdes på en sådan måde, at der ikke er skarpe kanter eller fremspring, der kan påføre dyrene skade.

§ 9. Luftcirkulation, støvindhold, temperatur, relativ luftfugtighed og koncentration af gasarter skal holdes på et niveau, som ikke er skadeligt for dyrene.

§ 10. Dyr, der holdes indendørs, må hverken holdes i permanent mørke eller være udsat for kunstigt lys uden passende afbrydelser. Hvis der ikke er tilstrækkeligt naturligt lys til at opfylde dyrenes adfærdsmæssige og fysiologiske behov, skal der være en passende kunstig belysning.

Kapitel 7

Dyr, der holdes udendørs

§ 11. Dyr, der holdes udendørs, skal være bedst muligt beskyttet mod rovdyr og smitterisici. Dyrene skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov, jf. § 18, stk. 1, 3. pkt., i dyrevelfærdsloven.

Kapitel 8

Automatiseret eller mekanisk udstyr

§ 12. Alt automatiseret eller mekanisk udstyr, der er af betydning for dyrenes sundhed og velfærd, skal efterses mindst én gang om dagen. Eventuelle konstaterede fejl skal udbedres straks, og hvis dette ikke lader sig gøre, skal der træffes passende foranstaltninger til at beskytte dyrenes sundhed og velfærd, indtil fejlen er udbedret.

§ 13. Hvis dyrenes sundhed og velfærd afhænger af et mekanisk ventilationssystem, skal der være et passende reservesystem, der gør det muligt at sikre en udluftning, der er tilstrækkelig til at bevare dyrenes sundhed og velfærd, hvis systemet svigter. Der skal endvidere være et alarmsystem, som advarer om systemsvigt. Alarmsystemet skal testes regelmæssigt.

Kapitel 9

Foder og vand samt andre stoffer

§ 14. Alle dyr skal have nærende foder, der passer til deres alder og art, og fodermængden skal være tilstrækkelig til at holde dyrene i forsvarlig sundhedsmæssig tilstand og dække deres ernæringsbehov.

Stk. 2. Intet dyr må gives foder eller drikke på en måde, der kan påføre det lidelse eller skade. Foder og drikke må heller ikke indeholde stoffer, der kan forårsage lidelse eller skade.

§ 15. Alle dyr skal have adgang til en passende vandmængde af rimelig kvalitet eller have mulighed for at tilfredsstille deres væskebehov på andre måder.

§ 16. Udstyr til fodring og vanding skal være udformet, fremstillet, installeret og vedligeholdt på en sådan måde, at der er mindst mulig risiko for forurening af foder og vand og for skadelige virkninger af en eventuel indbyrdes rivalisering mellem dyrene.

§ 17. Et dyr må ikke indgives andre stoffer end de stoffer, der gives med tilladte terapeutiske eller forebyggende formål eller i tilladt zooteknisk behandlingsøjemed.

Kapitel 10

Avlsmetoder

§ 18. Der må ikke anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr smerte, skade, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.

Stk. 2. Stk. 1 gælder dog ikke ved anvendelse af metoder, der kan medføre minimale eller kortvarige lidelser eller sår, eller som kan nødvendiggøre indgreb, som ikke medfører vedvarende skade, hvis disse metoder er tilladt i henhold til anden lovgivning.

§ 19. Der må ikke holdes dyr til landbrugsformål, hvis det ikke ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade dyrets sundhed eller velfærd.

Kapitel 11

Operative og lignende indgreb

§ 20. Operative og lignende indgreb, der kan påføre dyret lidelse, bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående karakter, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt. Lidelse og smerte skal begrænses i videst muligt omfang, jf. § 27, stk. 1, i dyrevelfærdsloven.

Stk. 2. Operative og lignende indgreb, som har til formål at ændre et dyrs udseende, må ikke foretages, jf. § 27, stk. 2, i dyrevelfærdsloven.

Stk. 3. Halekupering, kastration og afhorning af dyr skal foretages efter bestemmelserne i bekendtgørelse om halekupering, kastration og afhorning af visse dyr.

Kapitel 12

Aflivning, herunder slagtning

§ 21. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning af dyr ved drukning må ikke finde sted, jf. dyrevelfærdslovens § 25, stk. 1.

Stk. 2. Aflivning, herunder slagtning af dyr, skal foretages efter bestemmelserne i bekendtgørelse om aflivning, herunder slagtning, af dyr og Rådets Forordning (EF) Nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet.

Kapitel 13

Straf

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt i medfør af anden lovgivning straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der overtræder § 3, § 4, stk. 2, § 5, § 6, stk. 1 og 3, §§ 7-10, § 11, 1. pkt., §§ 12-17, § 18, stk. 1, eller § 19.

Stk. 2. Ved udmåling af straf efter stk. 1 anses det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, jf. § 58, stk. 12, 1. pkt., i dyrevelfærdsloven.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter bestemmelserne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 14

Ikrafttræden

§ 23. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2023. ~~1. januar 2021.~~

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1745 af 30. november 2020 ~~707 af 18. juli 2000~~ om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr ophæves.